

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6T/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719010187
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719010187.5

Uznesenie

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom v trestnej veci obžalovaných Y. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., Y. XXXX/XX, L. Q., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom U. Č.. XXX, A. T., nar. XX.XX.XXXX U. L., trvale bytom L., Y. XXXX/XX E. Q. T., nar. XX.XX.XXXX U. L., trvale bytom L., Y. XXXX/XX, pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Skalica dňa 21. októbra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd trestnú vec obžalovaných Y. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., Y. XXXX/XX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona (v bode 1) a prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 2), L. Q., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom U. Č.. XXX pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona (v bode 2), A. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., Y. XXXX/XX pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 2) a Q. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., Y. XXXX/XX pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 2), ktorých sa dopustili tak, že

1/ Y. T.

najmenej od 20:01 hod. dňa 11.10.2018 do dňa 25.11.2018 z doposiaľ neznámeho miesta z telefónneho čísla XXXX XXX XXX posielal viaceré SMS správy Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. L. XXXX/XX, L., ktorých obsahom boli slovné vyhrážky ako „Uz si prekročil svoje hranice teraz pros Boha na kolenachj“, „Vy tupé svine on Vam to niekto ukaze ze treba dodrziavatzakony aj na toho buzeranta sa tesia“, „Pekny zivot Vam skon...“, nachystas malého L. o 17 hod. a odovzdas ho matke tak jak rozhodol sud!!! Ak tak nebude chran ta Boh ona ta ta frajerina prejde“, „Malý L. nie je tvoj majetok uz sa ti odratava cas...Vy tupé svine“, čím vzbudil u Y. Q. obavu o život a zdravie jeho ako aj jeho rodiny, následne dňa 25.11.2018 v čase o 11:56 hod. a 12:19 hod. z doposiaľ neznámeho miesta z telefónneho čísla XXXX XXX XXX opäť poslal SMS správy Y. Q. v znení „Jak dnes nebude maly L. po 17. hod u mna doma spolu s " a „ Spolu s matkou tak jak určil sud ani ti nebudem pisat ak to tak nespravis...“, ktoré správy boli spôsobilé a aj vzbudili u Y. Q. obavy o život a zdravie jeho ako aj o život a zdravie jeho rodiny,

2/ Y. T., L. Q., A. T. a Q. T.

po predchádzajúcich vyhrážkach zo strany Y. T. dňa 25.11.2018 v čase asi o 19:05 hod. vo Vrádišti, L. Q. ako matka mal. L..Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase mala právo a povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého L..Q., nar. XX.XX.XXXX podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533 zo dňa 13.06.2018, vbehla popod zatvárajúcu sa bránu do garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu so súpisným č. XXX, ktorého vlastníkom je Ing. U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. L. Č.. XX, L., bez súhlasu a povolenia vlastníka alebo nájomcu - manžela Y. Q. do tejto garáže, kde medzi L. Q.Ň. a Y. Q. vznikol konflikt, v dôsledku ktorého po chvíli do vnútorných priestorov tejto garáže, taktiež bez súhlasu a povolenia vlastníka alebo nájomcu, pribehli Y. T. so A. T., kde Y. T. pristúpil k Y.

Q., ktorého od dcéry odsotil a fyzicky ho držal v rohu garáže, kde počas toho L. Q. a A. T. mal. L..Q., nar. XX.XX.XXXX zobrali z tam zaparkovaného vozidla a preložila do svojho vozidla pristaveného na ulici, kde po naložení maloletého do vozidla, vybehol na ulicu pred garáž rodinného domu Y. Q., ktorého držali Y. T. a A. T., kde ho Y. T. zvalil na zem a priľahol, pričom A. T. taktiež Y. Q. držala na zemi a Q. T. ho opakovane najmenej tri razy päťou udrela do oblasti rozkroku, pričom poškodenému Y. Q. boli konaním Y. T., A. T. a Q. T. spôsobené zranenia, a to odrenina v oblasti tváre vpravo, odrenina pravého lakťa, pomliaždenie krku na pravej strane s odreninou a pomliaždenie pravého stehna s dobou liečenia cca 7 dní, počas ktorých nebol žiadnym spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života,

p o s t u p u j e

Okresnému úradu Senica, pracovisko Skalica, odbor všeobecnej a vnútornej správy, nakoľko zistil, že nejde o trestný čin, ale žalované skutky by mal tento orgán prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaných bola Okresnou prokuratúrou Skalica podaná obžaloba nasledovne: na Y. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona (v bode 1) a prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 2), L. Q. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona (v bode 2), A. T. pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 2) a Q. T. pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 2), ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe tak, že

1/ najmenej od 20:01 hod. dňa 11.10.2018 do dňa 25.11.2018 z doposiaľ neznámeho miesta z telefónneho čísla XXXX XXX XXX posielal viaceré SMS správy Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. L. XXXX/XX, L., ktorých obsahom boli slovné vyhrážky ako „Uz si prekročil svoje hranice teraz pros Boha na kolenachj“, „Vy tupé svine on Vam to niekto ukaze ze treba dodrziavatzakony aj na toho buzeranta sa tesia“, „Pekny zivot Vam skon...“, „...chran ta Boh ona ta ta frajerina prejde“, „...uz sa ti odratava cas, čím vzbudil u Y. Q. obavu o život a zdravie jeho ako aj jeho rodiny, následne dňa 25.11.2018 v čase o 11:56 hod. a 12:19 hod. z doposiaľ neznámeho miesta z telefónneho čísla XXXX XXX XXX opäť poslal SMS správy Y. Q. v znení „Jak dnes nebude maly L. po 17. hod u mna doma spolu s " a „ Spolu s matkou tak jak určil sud ani ti nebudem pisat ak to tak nespravis...“, ktoré správy boli spôsobilé a aj vzbudili u Y. Q. obavu o život a zdravie jeho ako aj o život a zdravie jeho rodiny,

2/ po predchádzajúcich vyhrážkach zo strany Y. T. dňa 25.11.2018 v čase asi o 19:05 hod. vo Vrádišti, L. Q. ako matka mal. L..Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase mala právo a povinnosť starať sa o maloletého v zmysle zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, prešla popod zatvárajúcu sa bránu do garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu so súpisným č. XXX, ktorého vlastníkom je Ing. U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. L. Č.. XX, L., následne vnikla bez súhlasu a povolenia vlastníka alebo nájomcu - manžela Y. Q. do tejto garáže, kde medzi L. Q. a Y. Q. vznikol konflikt v dôsledku, ktorého po chvíli do vnútorných priestorov tejto garáže, taktiež bez súhlasu a povolenia vlastníka alebo nájomcu pribehli Y. T. so A. T., kde Y. T. pristúpil k Y. Q.Ň., ktorého od dcéry odsotil a fyzicky ho držal v rohu garáže, kde počas toho L. Q. a A. T. mal. L..Q., nar. XX.XX.XXXX zobrali z tam zaparkovaného vozidla a preložila do svojho vozidla pristaveného na ulici, kde počas nakladania maloletého do vozidla za ňou na ulicu pred dom vyšiel Y. Q., kde ho Y. T. zvalil na zem a priľahol, pričom A. T. taktiež Y. Q. držala na zemi a Q. T. ho opakovane najmenej tri razy päťou udrela do oblasti rozkroku, pričom podľa znaleckého posudku Y. Q.Ň. boli konaním obvinených spôsobené zranenia, a to odrenina v oblasti tváre vpravo, odrenina pravého lakťa, pomliaždenie krku na pravej strane s odreninou a pomliaždenie pravého stehna s dobou liečenia cca 7 dní, počas ktorých nebol žiadnym spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedka - poškodeného Y. Q. a so súhlasom strán prečítaním výpovede svedka - poškodeného Y. Q. a svedka U. H., prečítaním znaleckého posudku Prof. MUDr. Jozefa Lohnerta, Csc., prehratím obrazového záznamu

o priebehu skutku, ďalej oboznámením listinných dôkazov, pričom zistil, ustálil a precizoval skutkový dej tak, ako je opísaný vo výroku tohto uznesenia.

Obžalovaný Y. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoluobžalované sú jeho dcéry, poškodený bol jeho zaťom. Ako rodina spolu dobre vychádzajú, nemajú problémy, fungujú ako rodina, stretávajú sa. Doteraz s nikým nemali žiadny problém, až teraz. S poškodeným sa pozná dlho, poznal aj jeho otca, vzťahy mali dobré. Poškodený s jeho dcérou L. boli zo začiatku úplne v pohode, poškodený však začal potom počúvať otca, ktorý mu rozkazoval. Potom tam začali nejaké problémy, tak dcéra (L.) mu hovorila, že buď bude s ňou alebo s jeho otcom. Poškodený mal byť, v ktorom najskôr bývali a potom si postavili dom vo Vrádišti, tak bývali tam. Potom prepísal poškodený dom na brata, vymenili fabku a L. sa do domu už nedostala. Obžalovaný sa cíti byť nevinný.

K prvému skutku uviedol, že sms správy, ktoré poslal neboli výhražné, boli to len upozornenia, aby poškodený dodržiaval súdne rozhodnutia, aby odovzdával syna (maloletého L.) matke (obžalovanej L. Q.), tak ako bolo určené súdom. Zo strany poškodeného bola absolútna ignorácia, nedalo sa s ním komunikovať, schovával maloletého syna doma. Keď mali súdom upravený styk, tak poškodený si stále robil po svojom, nechcel L. maloletého dávať. Polícia ho chodila kontrolovať, ale to bolo všetko, nemali právomoc maloletého odovzdať matke. Súdny, sociálka nič nefungovalo. Až od tohto momentu, čo ho odobral, začalo predávanie maloletého fungovať. Tými sms správami mu chcel dohovoriť, aby si uvedomil, čo robí, všetko ignoroval súdy, sociálku, políciu, nevedeli im pomôcť. Sms nemyslel nič zlé, len chcel, aby poškodený dodržiaval zákony. Sms správami len chcel, aby sa poškodený uvedomil, nemyslel nič zlé, len ho trochu postrašiť, pričom očakával, že poškodený mu odpovie, ale všetko to ignoroval a stále si robil po svojom. Predtým si s poškodeným rozumeli, nemali nijaký problém, on sa potom tak zmenil. Obžalovaný tiež uviedol, že pri inom incidente poškodený napadol jeho dcéru, keď si dcéra L. prišla pre maloletého.

Pokiaľ ide o druhý skutok, dcéra L. mu zavolať, že mala mať maloletého syna o 17.00 hod. a znova jej maloletého poškodený nedal, tak ich poprosila, boli vtedy na záhradke celá ich rodina, či by nemohli prísť, pretože dcéra L. mala obavy, že ju poškodený napadne, a aj sa tak stalo. Dňa 25.11.2018 tam boli medzi 18:30 až 19:00 hod., pričom po chvíli prišiel poškodený autom domov, otvoril garáž a vošiel autom do garáže aj s maloletým v aute. Ako ho dcéra L. zbadala, rýchlo prišla k jeho domu, lebo chcela maloletého vidieť, nakoľko ho nevidela 3 mesiace a keď sa jej podarilo vstúpiť do garáže, tak ju poškodený znovu fyzicky napadol. Obžalovaný spolu s dcérami A. a Q. kráčali pomaly k domu, asi v pol ceste počuli výkriky, že tátko pomoc. Tak sa rozbehol a stačil ešte do garáže vletieť, tam poškodeného spacifikoval na zemi, iba ho zvalil na zem a držal ho na zemi. Žiadne ublíženie, len poškodeného držal na zemi, aby sa nemohol hýbať. Poškodený sa ani nebránil, nečakal to, len ležal. Jeho dcéra L. si medzitým zobrala svojho maloletého syna z auta poškodeného a naložila ho do svojho auta a on potom poškodeného pustil. Avšak potom vonku pred garážou zase skočil po dcéru A. a zvalil ju na zem. Tak na poškodeného skočil aj on a zvalil ho na zem. Potom pribehla aj najmladšia dcéra Q., ktorá mu povedala, že ty môjho tátko a sestru A. biť nebudeš a dala mu tri rany do rozkroku. Poškodený sa po ňom ešte ohnal, aj ho poškríbal pod okom, ale on to nechal tak, nič z toho nerobil. Keby jeho dcéru L. poškodený nenapadne, nič by sa nestalo. Nevie, čo chcel poškodený spraviť vonku, či chcel vozidlo s maloletým zastaviť, možno mal poškodeného ešte chvíľku v garáži držať a bol by kľud. Nechcel mu nijako ublížiť.

Obžalovaná L. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je nevinná. Spoluobžalovaní sú jej rodina, sestry a otec. Poškodený Y. Q. je jej bývalý manžel. V podstate išlo o to, že jej bolo odopierané byť so synom mal. L. zo strany manžela - poškodeného Y. Q.. Ťahalo sa to veľmi dlho, niekoľkokrát ho kontaktovala, aby jej syna dával, dlho to bolo neúspešné. Niekoľkokrát predtým volala aj policajnú hliadku, avšak nikdy nič v podstate neurobili. Poškodený Y. Q. jej robil rôzne schválnosti, len aby sa nedostala k maloletému, napr. na presklené dvere prilepil neodkladné opatrenie ohľadom maloletého, robil rôzne schválnosti, dával jej najavo, že k nemu nemá chodiť, dával si tam tabuľky s nápisom súkromný pozemok, na zemi okolo pozemku mal natiahnuté reťaze, aby sa tam nedostala. Slovné ju napádal, vyhrážal sa jej, že tam nemá chodiť, bolo to veľa vecí. Keď si chodila pre maloletého na základe súdnych rozhodnutí, tak ju odstrkoval, držal ju aj pod krkom, jeho brat jej aj ublížil, fyzicky ju napadol. Už mala aj strach, keď si išla pre maloletého, preto si aj zavolať rodinu, keď si išla opäť pre maloletého. Povedala si, že tentokrát ho počká, nakoľko nebolo možné sa s ním spojiť. Cítila sa bezmocne, syna v tej dobe nevidela tri mesiace. Bola už z toho všetkého veľmi psychicky rozhodená, preto vbehla do garáže, aby si zobrala maloletého syna, aj keby čo bolo.

V čase skutku bolo súdne rozhodnutie, pričom v tom čase mali upravenú striedavú starostlivosť. V čase skutku, mala mať ona maloletého syna. V predmetný deň 25.11.2018 si maloletého syna mala prebrať o 17:00 hod. Nikto však nebol doma, písala poškodenému sms, na ktoré jej neodpovedal, tak sa rozhodla, že si ho počká, aby mohla vidieť svojho syna. Počkala si ho na vedľajšej ulici vo U., keď uvidela jeho auto, išiel domov, ona naštartovala auto a išla za ním. Poškodený ju zbadal, to už bol v garáži, rukou jej kýval a vysmieval sa jej, že jej maloletého syna nedá, tak sa ku garáži rozbehla, silou - mocou sa chcela dostať k maloletému synovi, preto prišlo k roztržke. Poškodený stál za zadnou časťou zaparkovaného vozidla, teda za kufrom vozidla a medzi garážovou bránou, bol tam asi priestor cca 1 meter. Strhol ju na zem, schmatol ju za vlasy, šklbal jej vlasy a vytlačal ju von z garáže. Cítila garážovú bránu za krkom, akoby sa zatvárala. Vedela, že v blízkosti je jej rodina, lebo ich zavolala, nakoľko sa bála, lebo v minulosti ju už napadli. Kričala o pomoc „tati, tati, pomoc“. Celú dobu bola na zemi, garážová brána sa začala otvárať a do garáže vletel otec, potom tam zbadala sestru A., ktorá jej povedala, že maloletý syn sedí v aute. Pamätá si, že otec držal bývalého manžela, nejako ho spacifikoval, ona vybrala maloletého syna z auta a utekala s ním do jej auta, kde ho naložila a zobrala si ho domov.

Od poškodeného Y. Q. sa dozvedela, že rodinný dom prepísal na svojho brata Ing. U. Q.. V rodinnom dome vo U. žila spoločne s poškodeným Y. Q., vtedajším manželom a to až do doby, než vymenil zámky na dverách. Nevie presne, kedy vymenil zámky, mohlo to byť rok pred skutkom. Jedného dňa chcela ísť z práce domov a zrazu sa domov nedostala, boli vymenené zámky, bolo to asi rok pred skutkom. V priebehu týždňa, keď vymenil zámky na dverách, si z domácnosti zobrala svoje osobné veci a presťahovala sa do prenajatého bytu. Vysťahovala si základné veci, oblečenie, detskú izbu, posteľ. Pomáhal jej otec.

Obžalovaná A. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je nevinná. V čase skutku boli na chate u rodičov aj so sestrou Q. a jej priateľom. Sestra L. zavolala otcovi, že čaká vo U. v aute na svojho syna, ktorého si mala v ten deň prevziať. Sestra L. mala obavy a chcela, aby tam prišli, keďže poškodený Y. Q. aj s jeho rodinou ju vedeli napadnúť. Oni teda prišli autom do U., zaparkovala autom na vedľajšej ulici, jej otec si išiel sadnúť k sestre L. do auta. Čakali v aute cca 15 - 20 min. Potom prišiel s autom poškodený Y. Q., na to otec vyšiel zo sestrinho auta, sestra L. naštartovala auto a išla pred dom poškodeného, kam zatiaľ oni kráčali. Asi v polke cesty k domu poškodeného započuli volanie sestry L. o pomoc so slovami: „tato, tato, pomoc“, tak sa rozbehli a keď prišli pred rodinný dom, videla, ako jej otec drží na debničke zatlačeného poškodeného Y. Q. s tým, že mu nič neurobil, iba ho držal rukami. Sestra L. jej povedala, aby zobrala z auta jej maloletého syna L., ona pristúpila k autu, otvorila zadné bočné dvere, videla ako sa mal. L. pozerá na telefónne rozprávky, vôbec neplakal. Chcela mu odopnúť pás, ale to jej nešlo, tak si L. zobrala maloletého syna z auta sama a išli spoločne s ním von k autu. Sestra Soňa si dávala maloletého L. do auta, ona povedala otcovi, aby poškodeného Y. Q. ešte držal, na to sa poškodený vyšmykol a ohnal po otcovi, kde mu spôsobil poranenie na lici. Na to reagovala, že čo si dovoľuje udrieť jej otca, nikto mu nechce zle, povedala mu, že je obyčajná špina a to bolo všetko. Poškodený sa začal približovať vonku z garáže, ona mu len položila ruky na hrud', aby L. mohla odísť s maloletým, na to ju sotil, kde urobila kotmelec na betóne, tým pádom jej otec poškodeného zvalil na zem, aby im už nijako neublížil. Priľahli poškodeného na zemi a sestra Q. ho udrela. Sestra L. medzitým odviezla maloletého syna k sebe domov.

Rodinný dom mal vtedy už vo vlastníctve Ing. U. Q., čo jej povedala sestra L.. Cca rok pred skutkom ju zo dňa na deň vyhodili z domu a oni tam už do domu asi rok nechodili. Predtým do domu chodili bežne, aj strážiť maloletého každý utorok a štvrtok, keďže rodičia boli v práci. Tiež tam chodili, keď mal maloletý narodeniny alebo meniny. Pred skutkom maloletého nevidela rok.

Obžalovaná Q. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je nevinná. Pamätá si, že boli na záhrade u otca, boli tam celá rodina. Už si presne nepamätá, či sestra volala im, alebo či oni volali sestru, lebo chceli vidieť maloletého. Dohodli sa, že pôjdu do U., že sa chcú ísť pozrieť za mal. L.. L. povedala, že zase mal. L. nedostala. Poškodený Y. Q. nebol doma, tak počkali vo vedľajšej ulici. Keď prišiel poškodený autom, L. vyštartovala svojím autom pred rodinný dom. Oni išli celá rodina pešo krokom k domu. Zrazu počuli, ako jej sestra L. kričí tато pomoc, tak sa tam všetci rozbehli. Otec išiel prvý, ona išla za ním. Nevie sama, či bola vo vnútri garáže alebo len pred jej začiatkom, keďže garáž je zasunutá asi 1 m dovnútra rodinného domu. Keď prišla do garáže, videla, že poškodený už kľučal na zemi, jej otec ho držal, L. povedala A., aby vybrala maloletého z auta, A. to nešlo, tak ho vybrala z auta L.. L. odišla s maloletým

von do auta a poškodený vtedy povedal jej otcovi, že ho môže pustiť, že nebude nič robiť. Tak ho otec pustil, poškodený sa však rozbehol von a hodil jej sestru A. o zem pred garážou, následne ho otec spacifikoval. Keď bol poškodený na zemi, otec ho držal a ona mu dala tri päste do genitálií. Bolo to preto, aby ho znehybnila, aby nemohol nič robiť, aby si sestra mohla zobrať maloletého a ísť s ním domov.

Poškodený maloletého L. neodovzdával, bolo to asi 7 mesiacov, čo jej ho nechcel odovzdať, väčšinou tam boli aj policajti. Bolo to viackrát, čo tam spoločne išli, buď nebol doma alebo neodovzdal maloletého, to trvalo asi 7 mesiacov.

Prestali sa s poškodeným Y. stretávať, lebo on s nimi prestal komunikovať. Keď sa sestra L. odsťahovala, tak už k nemu nechodili. Naposledy bola v rodinnom dome pred skutkom asi tak cca pol roka, ale nevie presne. Predtým sa bežne stretávali, chodili k nim na návštevy, mali dobrý vzťah.

Svedok - poškodený Y. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná L. Q. je jeho bývalá manželka, Y. T. je bývalý svokor, A. a Q. sú sestry bývalej manželky.

Ku skutku v bode 1 uviedol, že mu viackrát prišli sms z čísla Y. T., ktoré v ňom vzbudili obavu o jeho osobu a jeho rodinu a aj preto reagoval tak, že vchádzal do domu cez garáž. Obžalovaný Y. T. sa vyhrážal na jeho osobu, členom jeho rodiny, že ich fyzicky napadne, alebo že im ublíži. „Chráň vás boh“, že keď nedodržia nejaké súdne rozhodnutia, tak ich to musí nejakým spôsobom naučiť. Mal obavu o seba a o rodinu z ublíženia na zdraví. Posledná výhražná sms bola na obed v ten deň v nedeľu, znela asi „nech ma chráni boh, keď nedodrším to rozhodnutie, keď si príde pre dieťa“. Zo strany bývalej manželky bolo viacero útokov aj na verejnosti na jeho osobu, tak sa obával, že sa to ešte vyostří, takže preto vchádzal do domu priamo do garáže, pohyboval sa po vonku pod kamerami. Susedia mu povedali, že rodina T. tam na neho čakala už pred 17.00 hod. v aute, teda cca 3 hodiny než prišiel on, tam už čakali v aute. Predpokladá, že tam prišli pred 17.00 hod., pretože to bol čas odovzdania maloletého.

Ku skutku v bode 2 uviedol, že v predmetný deň prišiel domov s autom, ktoré zaparkoval do garáže, bolo to po 19.00 hod. večer. Ako začal spúšťať bránu, prišlo auto, z ktorého vystúpila obžalovaná L. Q., ktorá sa rozbehla smerom ku garáži. Brána sa už spúšťala dole, keď bola už asi z 2/3 zatvorená, musela sa zohnúť pod tú bránu. On sa tiež zohol, aby ju nevypustil dovnútra. Ako bola zohnutá, brána sa jej oprela o chrbát. Keďže je tam poisťka, brána sa začala otvárať. Obžalovaná L. Q. sa stále snažila dostať dovnútra, on ju vytláčal von. Stále bol vo vnútri garáže. Potom dobehol jej otec Y. T., ktorý ho sotil na zem v garáži, o stenu, pričom ho zvalil, priklakol a udieral ho do hornej časti tela do hlavy, ramien, spacifikoval ho, držal ho, následne dobehli ďalší členovia rodiny Q. T., A. T. a U. H., ktorý nevstúpil do garáže, ani sa nezapájal do aktivít proti nemu. V aute bol jeho syn v autosedačke, ktorého niekto vytiahol zo sedačky, kým ho Y. T. držal. Potom keď s malým odišli z garáže, sa situácia ukludnila, Y. T. ho prestal držať na zemi, obaja sa zdvihli a išiel sa pozrieť pred garáž, čo sa deje s jeho maloletým synom. Keď vyšiel von z garáže, tak ho znovu chytil Y. T. za pravú ruku a A. T. za ľavú ruku a bránili mu v pohybe ísť von z garáže, na čo ho Y. T. stiahol na zem, kde ho držali Y. T. a A. T. a do rozkroku ho udierala Q. T. Vonku ho spacifikovali preto, aby sa nedostal k maloletému. Jediný, kto ho udieral, bola Q. T., Y. T. a A. T. ho len držali na zemi. Potom sa snažil postaviť, v tom čase vyšiel von sused, ktorého príchodom sa situácia ukludnila. Po incidente bol u obvodného lekára, kde ho skontrolovali, bolela ho hlava, noha, mal odretý bok, roztrhané rifle, rozbité hodinky, to ale neriešil. Na nohu cca týždeň kríval, v tom období ani nešoféroval. Nejaké väčšie zranenia neutrpel.

Obžalovaná L. Q. sa rozbehla dovnútra, lebo si išla pre maloletého syna. Nespomína si, že by niečo hovorila. Až keď vbehol jej otec, ten kričal, že nebude biť jeho dcéru. Pokiaľ ide o vytláčanie L. Q., on bol za zadnou časťou zaparkovaného vozidla, je tam priestor asi len 1 meter od zadnej časti vozidla po bránu, ktorá sa už zatvárala. Obaja boli zohnutí a on ju rukami, otvorenými dlaňami v predklone vytláčal von z garáže. Nepamätá si, že by L. Q. niečo kričala, možno povedala, že si prišla pre syna alebo niečo také. Nie je pravda, že by ju ťahal za vlasy, on ju len odtlačal von.

V čase spáchania skutku mali upravené práva a povinnosti tak, že dieťa bolo zverené do striedavej starostlivosti neodkladným opatrením s tým, že výkon tohto rozhodnutia bol pozastavený z toho dôvodu, že dieťa matku odmietalo a bolo potrebné vyšetriť dôvody, prečo tomu tak je. On to vnímal tak, že nemuselo ísť dieťa k matke. Na vchodové dvere vylepil rozhodnutie o odklade výkonu súdneho rozhodnutia. Poškodený sa ďalej vyjadril, že bol ochotný obžalovanej L. Q. umožniť styk s maloletým,

ale len na verejnom mieste za prítomnosti svedkov a pod kamerami. Podľa jeho názoru má obžalovaná L. Q. nejakú poruchu, psychopatológiu. Svedok si myslí, že čím je maloletý L. menej s matkou, tým ju má radšej. Momentálne je situácia v rodine taká, že maloletý syn k matke obžalovanej L. Q. chodí.

Svedok poškodený sa vyjadril ďalej na adresu obžalovanej L. Q., že je dobrý divadelník. Aj predtým sa stávali situácie, že si veľa vecí vymýšľala, hádzala sa o zem, on si kvôli tomu nainštaloval kamery. V minulosti boli medzi nimi incidenty, L. ho v minulosti napadla, dala mu facky, on sa len fyzicky bránil, jej otec vystupoval ako jej ochranca.

Rodinný dom vo U. Č.. XXX patrí jeho bratovi. Bol v jeho vlastníctve aj v čase spáchania skutku. Obžalovaná L. Q. nemá nijaký vzťah k tomu domu. V čase skutku im bol vstup do domu aj vstup na pozemok zakázaný. Skutok sa stal 25.11.2018, asi cca rok predtým im tam zakázal vstupovať. Ústne povedal bývalej manželke L. tesne po podaní návrhu na rozvod, aby nevstupovala na pozemok. Návrh na rozvod podal v októbri 2017 a niekoľko mesiacov na to previedol rodinný dom na brata. Obžalovaná L. Q. sa dobrovoľne vysťahovala z rodinného domu v novembri 2017. Pri sťahovaní bol prítomný aj jej otec obžalovaný Y. T., aj on im pomáhal so sťahovaním.

Svedok - poškodený Ing. U. Q.Ň. (zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania prečítaná so súhlasom procesných strán) uviedol, že ku skutku zo dňa 25.11.2018 sa vyjadriť osobne nevie, nakoľko pri tom osobne nebol prítomný. Vo veci ďalej uviedol, že je vlastníkom rodinného domu vo U. Č.. XXX, od jari 2018. Rodinný dom mu daroval brat Y. Q.. Užívacie právo, resp. súhlas na bývanie v tomto rodinnom dome dal len bratovi Y. Q. a jeho synovi L.. Na základe viacerých konfliktov z minulosti, informoval v minulosti L. Q. o tom, že neoprávnene vstupujú na pozemok. Pozemok bol označený, že sa jedná o súkromný pozemok s označením zákaz vstupu. O práve vstupu a užívania pozemku dal právo rozhodovať výlučne svojmu bratovi Y. Q.. Škoda mu žiadna nevznikla.

Svedok U. H. (zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania prečítaná so súhlasom procesných strán) uviedol, že je druhom obžalovanej Q. T.. Boli na chate u jej rodičov. Vie, že tam bol telefonát medzi sestrami A. a L., kde jej L. oznamovala, že nevidela maloletého, že nevie, kde je. Ďalej si pamätá, že sa išli pokúsiť maloletého nejako nájsť, alebo ho počkať. Išli tam so zámerom, aby videli maloletého, keďže sa ho L. nevedela dopátrať a dlho ho nevidela. L. Q. mala s bratom Y. Q. nejaké konflikty, že ju napadol a že sa tam bála chodiť sama. Vo U. čakali na ulici v odparkovanom aute, medzi 18:00 až 19:00 hod. Keď poškodený prišiel domov, L. tam išla autom, oni ostatní išli pomaly pešo, keď kráčali po ulici, zrazu počuli ako L. kričí o pomoc. Tak sa tam rozbehli, lebo vedeli, že už tam párkrát dostala, boli tam nejaké ťahanice. Pamätá si, ako prišli do Y. garáže, v garáži bola L., ostatní boli skôr len na prahu garáže, lebo tam bol malý priestor. Potom si pamätá, že L. maloletého zobrala do svojho auta. Y. T. sa tam naťahoval s Y. Q., žiadne údery ale neboli. Pamätá si ešte, že Y. na neho kričal, že nebude biť jeho dcéru. Potom sadol do auta vedľa maloletého a so L. odišli. Bol tam v minulosti už párkrát, avšak so žiadnym výsledkom, neotvárali, neodpovedali na žiadne sms, telefonáty nič.

Zo znaleckého posudku Prof. MUDr. Jozefa Lohnerta, Csc. znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia vyplýva, že poškodený pri incidente utrpel nasledovné zranenia: odrenina v oblasti tváre vpravo, odrenina pravého lakťa, pomliaždenie krku na pravej strane s odreninou a pomliaždenie pravého stehna. V mechanizme zranení znalec nachádza obvyklé dôvody v súdnoznaleckej praxi, ako sú následky držania, mykania, ťahania, trhania, úderov, tlačení dlaňou, zranenia na pravej strane pripisuje pádu poškodeného na pravú stranu tela. Energia násillia bola nízka. V oblasti genitálu nebolo zistené žiadne zranenie.

Znalec konštatuje, že vyššie spomenuté zranenia považuje za málo závažné, priamo neohrozujúce život poškodenej osoby, išlo o ľahkú poruchu zdravia, úraz ľahkého charakteru. Primeraná doba liečenia vyššie spomenutých zranení je priemerne cca 7 dní. Poškodený bol práceneschopným, mal MUDr. X. V. vystavené potvrdenie o dočasnej PN v trvaní od 26.11.2018 do 05.12.2018, ktorú dobu považuje znalec za zraneniu neprimeranú a biologicky neodôvodnenú. Zranenie poškodeného si nevyžadovalo ani krátku hospitalizáciu na pozorovanie ani žiadne život zachraňujúce zákroky alebo operácie, či špecializované výkony, nebolo potrebné ani obviazanie odrenín. Po prepustení z vyšetrenia nebol poškodený žiadnym spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života. Jeho celkový zdravotný stav nebol vážny, nevyžadoval opatrovanie inou osobou, ani pomoc pri obliekaní, osobnej hygiene, obstarávaní a príprave prostriedkov dennej obživy.

So súhlasom procesných strán súd prehral obrazový záznam o priebehu skutku, ktorý bol priložený poškodeným k trestnému oznámeniu dňa 25.11.2018 (nachádzajúci sa vo vyšetrovacom spise na č.l. 1a) na ktorom je zachytený priebeh skutku v bode 2 odohrávajúcí sa vonku na ulici pred rodinným domom a z ktorého vyplýva, že potom, čo zaparkoval poškodený Y. Q. v garáži vozidlo, prichádza vozidlom obžalovaná L. Q., ktorá po vystúpení z vozidla vbehla smerom do garáže rodinného domu. Na zázname je zároveň vidieť, ako v tom čase vzadu na ulici pomaly kráčajú smerom k rodinnému domu ostatní spoluobžalovaní, ktorí sa až neskôr (až keď boli na úrovni susediaceho domu) rozbehli a utkali smerom do garáže. Ďalej zo záznamu vidieť, ako z garáže obžalovaná L. Q. vynáša na rukách svojho maloletého syna, ktorého naložila do svojho vozidla. Pred garáž zároveň s ňou vyšli aj A. T., Q. T. a U. H.. Po naložení maloletého do vozidla, vybehol na ulicu pred garáž poškodený Y. Q., ktorého sa snažili držať Y. T. a A. T., kde ho Y. T. zvalil na zem a priľahol, pričom A. T. taktiež Y. Q. držala na zemi a Q. T. ho tri razy päťou udrela do oblasti rozkroku. Medzitým obžalovaná L. Q. spoločne s maloletým L. a U. H. odišli vozidlom preč. Následne poškodeného pustili, prišiel sused a odišli aj ostatní obžalovaní.

So súhlasom procesných strán súd prehral obrazový záznam (CD na č.l. 354), na ktorom je zachytený priebeh iného „odovzdávania a prevzatia“ maloletého L.. Tento incident sa mal odohrať 18.10.2018, kde vidieť ako opäť rodičia (obžalovaná a poškodený) nezvládli situáciu, dokonca poškodený „vyviedol“ obžalovanú L. Q. držiac ju okolo krku pred domu preč.

Z predložených sms správ, ktoré poškodený pripojil k trestnému oznámeniu (č.l. 3-10, č.l. 190, 225) mal súd preukázaný obsah týchto sms správ tak, ako sú bližšie popísané v skutkovej vete bodu 1 výroku tohto rozhodnutia.

Z lustrácie tel. čísla mal súd preukázané, že tel. č. XXXXXXXXXXXX patrí obžalovanému Y. T..

Z pripojeného spisu 2Em/6/2017 je zrejmé, že rodičia maloletého L. (obžalovaná L. Q. a poškodený Y. Q.) majú medzi sebou dlhodobé problémy, konflikty a nezhody ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému L.. Napriek viacerým súdnym rozhodnutiam (neodkladným opatreniam) nedochádzalo k realizácii výkonu rodičovských práv a povinností tak, ako bolo rozhodnuté súdom.

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533 zo dňa 13.06.2018, právoplatného dňa 02.07.2018 (neodkladného opatrenia) mal súd preukázané, že súd maloletého L. zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá sa bude vykonávať

- každý párny týždeň v roku v starostlivosti matky

- každý nepárny týždeň v roku v starostlivosti otca

s tým, že rodičia sú povinní maloletého si vzájomne odovzdať a prevziať vždy v nedeľu v čase o 17.00 hod. v mieste bydliska toho rodiča, u ktorého sa maloletý nachádza.

Z uznesenia Okresného súdu Skalica č.k. 2Em/6/2017-273 zo dňa 06.09.2018 vyplýva, že súd odložil výkon rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533 zo dňa 13.06.2018. Z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že súd dospel k záveru, že je potrebné znaleckým psychologickým dokazovaním zistiť, z akého dôvodu maloletý odmieta svoju matku, aký je vzťah maloletého k svojim rodičom, či sú obidvaja rodičia spôsobilí zabezpečiť starostlivosť o dieťa, aký rozsah a periodicitu styku maloletého s rodičmi je v súčasnosti vhodná.

Z výpisu z LV č. 1044, okres Skalica, Obec U., k.u. U. mal súd preukázané, že vlastníkom rodinného domu súpisné č. XXX je Ing. U. Q..

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaní Y. T., A. T., Q. T. neboli doposiaľ súdom trestaní. Obžalovaná L. Q. má jeden záznam, hľadá sa však na ňu, akoby nebola odsúdená.

Súd s poukazom na ustanovenie § 278 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, pričom súd nie je viazaný jeho právnym posúdením. Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a výrokom súdu v konečnom rozhodnutí musí byť úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, čo aj súd v danom prípade učinil, pričom má súd nielen právo, ale i povinnosť do svojho rozhodnutia premietnuť

výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú, samozrejme pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku, ktorá musí byť počas celého procesu zachovaná. Tieto zásady pritom platia nielen vtedy, keď súd rozhoduje rozsudkom odsudzujúcim alebo oslobodzujúcim, ale aj v prípadoch iných rozhodnutí súdu na hlavnom pojednávaní uvedených v 6. diele 3. hlavy Trestného poriadku (o postúpení veci podľa § 280, o zastavení trestného stíhania podľa § 281, o podmienечnom zastavení trestného stíhania podľa § 282 ods. 1, ods. 2, o schválení zmiernu a o zastavení trestného stíhania podľa § 282 ods. 3 Tr. por.)

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy súd upravil a precizoval skutkovú vetu v bode 1, keď boli v obžalobe nedokončené citácie viet jednotlivých výhražných sms správ. Len napatrne tiež upravil a precizoval skutkovú vetu v bode 2, kde bolo nepresne a len všeobecne formulované, že v čase skutku mala L. Q. právo a povinnosť sa starať o maloletého v zmysle zákona o rodine. Keďže medzi rodičmi bol v tom čase predbežne upravený výkon rodičovských práv a povinností, táto mala právo a povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého L..Q.. podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533 zo dňa 13.06.2018.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa § 194 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, kto najmenej s dvoma osobami neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona prečin je
a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaní svojím konaním popísaným v skutkovej vete v bode 1 a 2 po formálnej stránke naplnili znaky skutkovej podstaty prečinov tak, ako je popísané vo výrokovvej časti tohto uznesenia (pozn. v zhode s obžalobou), avšak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných súd dospel k záveru (na rozdiel od obžaloby), že závažnosť činu je nepatrná.

Na základe skutkových zistení majúcich základ v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je namieste uplatnenie tzv. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Uplatnenie materiálneho korektívu znamená, že ak je závažnosť činu vykazujúceho formálne znaky (znaky skutkovej podstaty) prečinu nepatrná, nejde o prečin. Ide o výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov.

Pri určovaní závažnosti prečinu, ktorá je kritériom pre naplnenie jeho materiálneho znaku, je potrebné zväžiť súbor viacerých skutočností, t.j. spôsobu vykonania jeho činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, ako jeden celok, pričom pomer v akom sa prihliada

na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, môže byť v každom jednotlivom prípade rôzny.

Pokiaľ ide o skutok v bode 1 obžalovaný Y. T. svojím konaním po formálnej stránke naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa poškodenému Y. Q. vyhrážal ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, či už o život alebo zdravie, avšak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného súd dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná.

Treba najskôr uviesť, že samotný obsah sms správ (viď tak, ako sú citované v skutkovej vete), izolovane samé osebe nedosahujú intenzitu spôsobilú vzbudiť dôvodnú obavu, či už o život alebo zdravie. Avšak znak spočívajúci vo vyhrážaní obžalovaného, nie je možné obmedziť len na vlastný obsah vyhlásenia a jeho (ne)spôsobilosti vzbudiť dôvodnú obavu, ale je potrebné ho vnímať s ďalším konaním a prejavmi obžalovaného, ktoré by potom (ne)bolo možné vnímať ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. Teda je potrebné vnímať obsah týchto výhražných sms správ nie izolovane, ale vo vzájomných súvislostiach a v kontexte s predchádzajúcimi udalosťami v rodine, kedy opakovane dochádzalo ku konfliktom medzi rodinnými príslušníkmi ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému L., ako i následnými udalosťami, kedy došlo po výhražných sms správach k udalosti popísanej v skutkovej vete bodu 2. S poukazom na uvedené má súd za to, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenému nebezpečne, teda takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čím naplnil po formálnej stránke znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Súd len okrajovo pripomína, že je irelevantné, či obava u poškodeného aj nastala, stačí možnosť vzniku dôvodnej obavy. Avšak s poukazom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného má súd za to, že závažnosť činu je nepatrná.

Pokiaľ ide o spôsob vykonania činu a jeho následky, obžalovaný zvolil formu vyhrážania sa „len“ prostredníctvom zaslania sms správ poškodenému, k ústnemu prejavu v podobe nebezpečného vyhrážania sa neprišlo. Samotný obsah sms správ a zvolených slov je menej závažný. Priame vyjadrenie, resp. vyhrážanie sa smrťou, či ťažkou ujmom na zdraví nie je možné ani vyčítať, skôr boli zvolené hrubé, vulgárne, arogantné prejavy, vyhrážanie sa ujmom na zdraví (čo svedčí skôr priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch). Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, treba prihliadnuť aj na to, že obžalovaný Y. T. je starým otcom maloletého L., ktorého (v dôsledku neschopnosti rodičov maloletého dohodnúť sa na nerušenom výkone rodičovských práv a povinností) nevidel niekoľko mesiacov, vzťahy medzi rodinnými príslušníkmi na jednej či druhej strane boli vyhrotené, pričom pohnútkou, motívom obžalovaného bolo konečne dostať sa k maloletému L., aby blížiaci sa termín odovzdania maloletého prebehol bez problémov a aby skutočne k odovzdaniu maloletého matke (jeho dcére) zo strany poškodeného Y. Q. konečne prišlo, aby tento dodržiaval súdne rozhodnutie. Samotný obžalovaný sa priznal, že chcel poškodeného len trochu postrašiť, aby konečne rešpektoval súdne rozhodnutie, nakoľko všetkých ignoroval, stále sa doma zatvárala s maloletým a nekomunikoval s nimi. Napokon uvedený motív konania obžalovaného je možné jednoznačne vyčítať aj zo samotného obsahu výhražných sms správ.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2 obžalovaná L. Q. svojím konaním po formálnej stránke naplnila znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, keďže neoprávnene vnikla do obydľia iného a obžalovaní Y. T. a A. T. svojím konaním po formálnej stránke naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, keďže spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a spáchali čin najmenej s dvoma osobami. Avšak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných súd dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná.

Pokiaľ ide o spôsob vykonania prečinu porušovania domovej slobody a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných súd poukazuje na skutočnosť, že skutok sa odohral v nedeľu dňa 25.11.2018, čo bol 47 týždeň v roku, teda nepárny týždeň v roku, kedy otcovi maloletého (poškodenému) o 17.00 hod. skončila povinnosť vykonávať osobnú

starostlivosť o maloletého L., pričom mal povinnosť podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533 zo dňa 13.06.2018, právoplatného dňa 02.07.2018 odovzdať v čase o 17.00 hod. maloletého L. matke (obžalovanej L. Q.) a táto mala povinnosť si maloletého v mieste bydliska otca (poškodeného) prevziať. Ku skutku prišlo v nedeľu v čase o 19,05 hod., kedy už od 17.00 hod. mal byť maloletý podľa vyššie uvedeného uznesenia v osobnej starostlivosti matky (obžalovanej L. Q.). Z výpovedí obžalovaných ako aj poškodeného, ale i záznamu z kamerového záznamu je zrejmé, že poškodený sa v mieste bydliska v nedeľu o 17.00 hod. nenachádzal, keďže tento prišiel vozidlom aj s maloletým L. až o 19.00 hod. Poškodený si myslel, resp. sa domnieval, že nemusí maloletého L. obžalovanej L. Q. odovzdať, odvolávajúc sa na uznesenie Okresného súdu Skalica č.k. 2Em/6/2017-273 zo dňa 06.09.2018, ktorým súd odložil výkon rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533. Súd len poznamenáva, že uznesením OS Skalica bol len odložený nútený výkon rozhodnutia, avšak neodkladné opatrenie - uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/35/2018-533 nebolo zrušené (viď § 363 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku) a naďalej ním bol predbežne upravený výkon rodičovských práv a povinností týkajúci sa zabezpečovania striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Poškodený sa odvolával na záujem dieťaťa, ktorý tým sledoval a preto nechcel dieťa odovzdávať obžalovanej. Zároveň však poškodený priznal, že v mieste bydliska nebol, dieťa obžalovanej neodovzdal, na vchodové dvere dokonca už predtým nalepil predmetné uznesenie Okresného súdu Skalica a napísal sms správu obžalovanej, že je ochotný jej umožniť styk len na verejnom mieste za prítomnosti svedkov a pod kamerami. Napokon sa vyjadril, že čím je dieťa s matkou menej, tým ju má radšej. Tu skutočne hľadanie čo najlepšieho záujmu dieťaťa vyzerá inak. Súd musí pri posudzovaní miery závažnosti činu prihliadať aj na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a mieru zavinenia. Je zrejmé, že na tom, čo sa odohralo, mal svoj podiel aj samotný poškodený. Na druhej strane, samozrejme konanie poškodeného, nezbavuje viny obžalovaných ani neospravedlňuje ich následné konanie. Je neakceptovateľné konanie obžalovaných, ktorí si v podstate sami zrealizovali výkon rozhodnutia. Teda i napriek tomu, že nedošlo k riadnemu odovzdaniu maloletého L., nemala oprávnenie obžalovaná L. Q. vniknúť do bydliska poškodeného, napriek tomu tak urobila, čím po formálnej stránke naplnila skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody. Pokiaľ ide o pohnútku, motív súd v konaní obžalovanej badá znaky zúfalého aktu matky, ktorá sa chcela dostať k svojmu maloletému synovi (ktorý nemal ani len 3 roky) a ktorého nevidela niekoľko mesiacov. Samotná obžalovaná sa priznala, že sa cítila už bezmocne, maloletého nevidela tri mesiace a preto vbehla do garáže, aby si zobrala maloletého syna, aj keby čo bolo.

Následne poškodený začal obžalovanú Soňu Horňákovú vytláčať z garáže von, vznikol medzi nimi konflikt, poškodená zakričala a až na uvedenú situáciu zareagovali ostatní spoluobžalovaní Y. T. so A. T., ktorí tiež vbehli do garáže rodinného domu. Tu opäť súd uzatvára, že ani títo nemali oprávnenie na vstup do bydliska a rovnako po formálnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody a keďže sa v obydlí (v garáži) už neoprávnene nachádzala L. Q., ku ktorej pristúpili títo dvaja spoluobžalovaní, dopustili sa po formálnej stránke kvalifikovaného prečinu porušovania domovej slobody. Následne obžalovaný Y. T. poškodeného v rohu garáže spacifikoval tak, že ho zvalil na zem, kde ho držal, pričom ostatní medzi tým vyberali maloletého z vozidla poškodeného a L. Q. odniesla maloletého von a naložila do svojho vozidla. Súd na rozdiel od obžaloby alebo poškodeného nevidí v konaní obžalovaných nejakú plánovitosť, koordinovanosť, naopak uvedené vzniklo až ako reakcia na to, čo sa odohralo. Ak by prišlo k riadnemu odovzdaniu maloletého, ku konaniu obžalovaných by vôbec neprišlo. Rovnako nebyť konfliktu v garáži medzi obžalovanou L. Q. a poškodeným, spoluobžalovaní by do garáže ani nevnikli. Uvedené je zrejmé aj z kamerového záznamu, že spoluobžalovaní Y. T., A. T. a Q. T. v čase, keď už sa nachádzala L. Q. v garáži boli vzadu na ulici a pomaly kráčali smerom k rodinnému domu a až neskôr (až keď boli na úrovni susediaceho domu) reagujúc na konflikt medzi poškodeným a L. Q. sa rozbehli a utekli smerom do garáže v snahe jej pomôcť. Ich samotnú prítomnosť na mieste dostatočne a logicky vysvetlili s tým, že obžalovaná L. Q. mala obavy, nakoľko v minulosti vznikali už medzi rodičmi maloletého konfliktné situácie a preto ich požiadala o prítomnosť, tiež chceli vidieť aj oni maloletého, ktorého nevideli niekoľko mesiacov.

Súd pri zohľadňovaní miery závažnosti činu prihliadol ako na jednu z viacerých okolností aj na skutočnosť, že obžalovaní neoprávnene vnikli do bydliska, ktorým bola „len“ garáž. Skutok sa odohral v podstate len za prahom garáže. Samozrejme aj v tomto prípade sa jedná o obydlie, keďže pojem obydlie zahŕňa všetky priestory, ktoré osoba, o práva ktorej ide, oprávnené užíva a zahŕňa nielen samotný dom bezprostredne obývaný, ale aj všetky uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, napr. aj garáž.

Konanie možno prejednať ako schválnosť alebo iné hrubé správanie, ktorým bolo hrubo zasahované do pokojného stavu života inej osoby, narušajúc tak občianske spolunažívanie (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch). Súd len poznamenáva, že vo všeobecnosti je na škodu vecí, že § 49 ods. 1 písm. f), g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa týka len vymáhania majetkových práv a práv z nich vyplývajúcich a nie aj nemajetkových práv.

Po tom, čo maloletého L.Á. naložila obžalovaná L. Q. na ulici do svojho vozidla, vybehol von z garáže na ulicu poškodený, ktorého držali Y. T. a A. T., kde ho Y. T. zvalil na zem a priľahol, pričom A. T. taktiež Y. Q. držala na zemi a Q. T. ho opakovane najmenej tri razy päťou udrela do oblasti rozkroku. Teda obžalovaní Y. T., A. T. a Q. T. po formálnej stránke naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže spoločným konaním sa dopustili fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Avšak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných súd dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná. Pokiaľ ide o spôsob vykonania prečinu výtržníctva a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaných súd poukazuje na vyššie uvedené okolnosti, ktoré predchádzali samotnému prečinu, ktorý sa odohral následne na ulici pred rodinným domom a ktorý je aj zaznamenaný na kamerovom zázname. Je zjavné, že pohnútkou, motívom konania obžalovaných bolo predovšetkým zabrániť poškodenému, aby sa dostal k maloletému, ktorý už sedel vo vozidle obžalovanej L. Q.. Zo záznamu je zrejmé, že napadnutie poškodeného spočívalo len v jeho držaní a zvalení na zem, pričom viacerí z nich sa zvalili na zem a následne poškodeného Q. T. veľmi slabou intenzitou trikrát udrela. Intenzita napadnutia poškodeného bola zo strany obžalovaných veľmi slabá, nízka, čo vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku. V oblasti genitálu nebolo zistené žiadne zranenie. Z hľadiska následkov poškodený síce utrpel zranenia, a to odreninu v oblasti tváre vpravo, odreninu pravého lakťa, pomliaždenie krku na pravej strane s odreninou a pomliaždenie pravého stehna, s dobou liečenia cca 7 dní, počas ktorých však nebol žiadnym spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života. Znalec konštatuje, že zranenia považuje za málo závažné, priamo neohrozujúce život poškodeného, išlo o ľahkú poruchu zdravia, úraz ľahkého charakteru. Zranenie poškodeného si nevyžadovalo ani krátku hospitalizáciu na pozorovanie ani žiadne život zachraňujúce zákroky alebo operácie, či špecializované výkony, nebolo potrebné ani obviazanie odrenín. Teda jedná sa skôr o drobné ublíženie na zdraví (čo svedčí skôr priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch). Aj po vzhliadnutí obrazového záznamu z priebehu incidentu, ktorý prebehol následne na ulici, je zrejmé, že „závažnejšie“ prípady napadnutia než tohto, sú posudzované ako priestupky.

Súd len okrajovo poznamenáva, že paradoxom je, že po uvedenom konflikte nehody v rodine skôr ustali, samotní obžalovaní sa vyjadrili, že po tomto incidente začalo odovzdávanie a preberanie maloletého fungovať. Tiež poškodený sa vyjadril, že momentálne je situácia taká, že maloletý k matke (obžalovanej L. Q.V.) ide, skôr je problém, že maloletého vráti skôr, než musí. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že sa nejedná o recidivistov, na ktorých je nevyhnutný dopad trestnoprávnej represie. Záujem spoločnosti na dodržiavaní právnych noriem bude v tomto prípade dosiahnutý aj tým, že konanie obžalovaných bude prejednané podľa zákona o priestupkoch.

Samozrejme konanie obžalovaných je neospravedliteľné a súd ich konanie v žiadnom prípade nebagatelizuje, avšak je potrebné s poukazom na vyššie podrobne uvedené aj prihliadnuť na závažnosť činu, ktorá je v intenciách ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona nepatrná, pričom skutky by bolo možné prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, čo už však bude vecou a na posúdení príslušného orgánu, ktorému súd vec postupuje. S poukazom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať sťažnosť prokurátor do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Skalica (§ 280 ods. 3 Trestného poriadku). Sťažnosť má odkladný účinok.